

er vanzelf sprekend feest zijn. Wij waken toen mede aan het ontwerpen van timmervak nu juist in die tijd ook zulk een baan was om zo naar wat bij te luieren. Je moest in die dagen, leren timmeren, metselen, schilderen en zo wat van alles wat daarbij te pas kwam. Toch zou ik daar op later leeftijd veel gemak van ondervinden dit alles geleerd te hebben. Ik kwam op 13 maart 1903 dus als krullejongen, zo noemden ze dat in die tijd op de winkel bij Hubrecht, Braker. Die zaak stond daar waar nu de kapperssalon is van zijn kleinzoon. Het was een oude zaak, welke later wel tot tweemaal toe verbouwd is. Toch was het een goede baas, waar ik mijn vak goed bij leerde. Mijn eerste karwei waar ik mee naar toe moest was het vernieuwen van een polderduiker, tussen de Strodorpepolder en de Oostpolder juist in de hoek van de dijk. Deze was toen geheel uit gewoon hout gemaakt en in de dijk gebouwd. Twee houten sleuven en daartussen liep dan een z.g.n. schoft dat met een rolstang werd op en neer gedraaid en in geval van watersnood moest dit dus dienen voor tegenhouden van het water uit de ene polder uit de andere. Was natuurlijk wel grof werk, maar toch voor mij erg interessant. In de winter daaraan volgende moest ik 's avonds naar de Tekenschool voor Anbachtslieden. Deze werd gehouden in een lokaal der Openbare school en als leraar was daar aan verbonden een zekere Heer De Beste uit Goes. Hier heb ik veel geleerd, d.w.z. rechtlijnig tekenen en metselverbanden enz. enz. We kregen dan tweemaal per week les en moesten dan de tekeningen thuis uitwerken. Alles bij petroleumlicht, want gas of electrisch licht was er toen nog niet. Ik stond dan 's avonds tot 11 uur of half twaalf thuis of op zolder als het niet al te koud was te tekenen. Deze afgewerkte tekeningen moesten dan weer ter goedkeuring aan de Heer de Beste worden voorgelegd en daarop kreeg men dan de nodige goed- of afkeuring of opmerkingen wat er aan mankeerde. Nog altijd heb ik deze tekeningen in mijn bezit en nog wel eens aardig om te bekijken. Dat is dus nu 52 jaar geleden. Helaas door te weinig belangstelling moest alras deze cursus worden opgegeven, daar een groot gedeelte vaklui er niet meer aan deden. Dit zijn vanzelfsprekend de beste vakmensen later niet geworden. Ik heb daar veel vakmensen leren kennen. Ze kwamen van Waarde, Bolland en Kruiningen en ook van Hansweert, o.a. heb ik daar leren kennen Piet Kriekaard (de latere man Janna de Jong) welke nu nog vriendschap met ons onderhoudt, daar zij een nicht van mijn latere Vrouw was. Hij is later Sluismeester geworden. meer andere, van welke er al vele overleden zijn. Ook de oude heer Molhoek was op die cursus. Zo als gezegd werd ze opgegeven, maar in Goes voortgezet. Ik ben toen een paar winters 's avonds naar Goes geweest ter voortzetting van dit onderwijs. Hij woonde op de hoek van de Beestenmarkt, daar waar nu de Drukkerij van Pieterse (vroeger Slepman) is. Op een grote bovenzaal stonden dan een rij tafels waarop wij onze tekenborden konden leggen. Hij had een zeer lief vrouwtje, waar wij dan thee van kregen. Helaas is ook zij zeer jong gestorven. Wij reisden dan op een Kilometerboekje per spoor, die toen in zwang waren aan de Staatspoor. Bussen waren er niet en fietsen ook niet. Toch zijn deze jaren voor mij genoegelijke tijden geweest, hoewel ik hard moest werken. Ik kreeg nogal eens wat te horen van de andere broers en zusters, maar dat zou niet veel jaren duren, want de landarbeid werd zeer slecht betaald en een timmerman verdiende wanner hij een paar jaar op het vak geweest was altijd nog al wat meer. Zo schoot ik ze na een paar jaar alras voorbij, wat de inkomsten betrof. En 's winters was het ook altijd vast, terwijl dat in de landbouw veel te wensen overliet. Ik ben daar 4 volle jaren gebleven, tot ik zo wat afgestuurd was. Maar ieder jaar ging mijn weekloon met een flink bedrag naar boven. Ik kom nu tot het jaar 1905, wat wel een jaar zou zijn, dat mij voor mijn hele leven zou bijblijven en een beslissing zou brengen, waaraan wij in latere jaren nog veel met elkaar over gesproken hebben. Later zal dit U duidelijk worden. In dit jaar werd Koningin Wilhelmina 25 jaar en dus zou